

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 89. Et ait Petro. v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

dedissem oculis meis, & palpebris meis dormitationem. Ita dicimus. sed cum ad rem venitur, aliter facimus. Dicimus ut dicebant discipuli ante hortum, facimus ut discipuli in horto. Hæc est summa fere vitæ plurium, pauci quos melior spiritus afflauit, pauci sunt. Esto igitur vigilans, ô Christiane, ne dum torpes inertiâ, ille qui non dormit te circumueniat, & spūciam vitiorum in bona voluntate largat, tenebrasque offundens rationi, animam tuam obscuret nocte peccati, quæ debet semper esse in luce Dei: dic serio cum Propheta, si dederò somnum oculis meis & palpebris meis dormitionē donec inueniam locum Domino. Estote & vos vigilantes ô Ecclesiæ pastores cœlestes, vinitores, agricolæ, Dei cooperatores dum enim desides dormitis, multa mala inferit hostis, de quibus à vobis ratio exposetur, quia illis obniti poteratis vigilantes cum Christo hîc, sicut non dormit neque dormitat qui impugnat Israhel, ita nec dormiendum vobis qui custoditis Israel.

Illumina Domine oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus præualui aduersus eum; in manus tuas commendo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis, locutus sum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum & numerum dierum meorum quis est ut sciam quid desit mihi: fac mecum signum in bono ut videant qui oderunt me & confundantur, quoniam tu Domine adiuuisti me & consolatus es me, perijt fuga à me & non est qui requirat animam meam, clamaui ad te Domine dixi; tu es spes mea portio mea in terra viuentium.

§. 89. Et ait Petro. v. 37.

Cur Petrum & non alios alloquitur, quia Petrum seniorē alijs bonum exemplum oportebat dedisse, qui cæteris fidelior esse volebat Domino, qui scandalum se non passum publicè in mensa prædicauerat coram omnibus, qui & se & ad vitam & ad mortem paratum cum Christo obtulerat, qui Christi Vicarius futurus in Ecclesiæ regimine, fundamentum & basis, pro quo Christus orauerat, ne deficiat fides eius, cum Satan expeteret, ut cibrareret sicut triticum: ô quam bene fecisset S. Petrus, si tunc cum loquebatur ei Dominus torporem excusisset, exsurrexisset à terra, exiliisset ut pugil ad arma, oculos defricuisset, pericula pensasset. Certe maiores, quæ sequæ sunt tentationes declinasset, iam vero dicens, Expecta, reexspecta, modicum hic, modicum ibi, facta sunt eius posteriora prioribus peiora.

Vigilate ergo ô Christicolæ, ô fideles Christi alleclæ, & qui diligitis Dominum, & imitatores eius esse desideratis, mortificate membra vestra & passiones super terram, & scitote nisi granum frumenti mortuum fuerit.

rit, nullum fructum affert, nec crescit, moriamini igitur per vigilias, ventis
frigora, nubes, pruinas, & niues; per pluuias & calores, per aduersa & pro-
spera: sicut enim per gelu & niues firmiores figit triticum radicem, &
postmodum crescat altius & secundius: sic & vos aduersis varijs probu-
altius figite radicem & fructum ferte non deorsum, sed sursum, tanquam
bene radicati & fundati. Crescite & fructificate in omni opere bono, licet
agatis inter Zizania vos suffocare nitentia, inter improbos interitum
strum spirantes fructificate, non fructum carnis & peccati, sed fructus
ritus & gratiarum: fructus autem spiritus sunt, charitas, gaudium, pax, patientia,
benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitia.
Crescite igitur in fide, crescere in spe & charitate, crescere in puritate &
castitate, crescere in patientia & mansuetudine utque ad maturam melleam
quando melleores vos colligent Angeli & tanquam manipulos in calice
horreum transferent, ubi a pluuijs & tempestatibus, a niue & frigore se-
eritis & in panem pretiosum mensam Domini seruietis.

§. 90. Simon dormis. v. 37.

Vide quid faciat negligentia. promiserat Simoni quod vocandus esset
Petrus, & ita saepe vocatus fuerat, decidit ille in negligentiam, & perdidit
pene boni nominis omen & gratiam. Iam Simon dicitur. Igitur Dominus
& Magister noster, etiam in illa sua magna tribulatione conferuerat suam
Majestatem, non oblitus quid ipse sit nec quid ab alijs requirat, nempe obli-
portebat enim Episcopum, qualis erat Petrus, irreprehensibile esse, sine
mine, non somnolentum, lucem mundi, salem terrae, vigilias noctis cul-
dire super gregem. Cui enim plus committitur, iure ab eo plus exiguntur.

Domine Deus noster Rex aeternae gloriae qui dixisti Beatus qui vigilaverit
Apoc. 16. & qui mane vigilauerit ad me, inueniet me, inueniet salutem.
Quomodo ero Beatus, quomodo inueniam salutem, qui dormio in pul-
uere peccatorum continuè. Videor audire a te quotidie & omni quasi mo-
mento: *Simon dormis!* non vis euigilare, non vis excutere veternum, non vis
excitare te ad currendam viam mandatorum Dei & perfectionum eius
quia experior me ipso Simone saepe altius dormire, & te monentem ne
sequi, merito accusor & reprehendor te vigilare, me dormire, te excitare, prout
non audire, te vocare, me non sequi: quia autem carnis meæ imbecillitate
& spiritus infirmitatem agnosco, adauge gratiam obsecro ut tecum
ne iædio & lassitudine vigilem, ut & fructus vigiliarum percipere merear
qui sunt te inuenire, te sequi, tibi scriuire & te aeternum frui.

§. 91

